

Önéletrajz

Kiszelyné, Kis Kováts Viktória vagyok. Endrődön születtem 1921 december 22.-én. Nyolcan voltunk testvérek. Elemi iskoláimat itt végeztem. Férjem Kiszely Lajos. 1947-ben esküdtünk, két lányunk született, Mária 1949-ben, Katalin 1951-ben. Szép új házat építettünk a Petőfi u. 1 sz. alatt, mégis el kellett otthonról jönnünk, mert sem a férjem, sem én nem kaptunk munkát.

Anyám Gellai Viktória, a népes Gellai családból való, legtöbbjük gazdálkodó volt. Apám Kis Kováts Pál. Őseink Szuhakállóról költöztek Endrődre 1767-ben. Endrőd község akkori bírása kovácsmestert hívatott a község szolgálatára. Földbirtokot, házat, kovácsműhelyt biztosított a letelepedéshez. Ma is a család birtokában van a meghívólevél. A műhely, a mesterség apáról-fiúra öröklődött. A nagyatádi homokfutó / cséza / kocsi díszítővasalásának festése már gyerekkoromban megragadott. Anyám szebbnél szebb szőttéseinek elkészítésében is részt vettem, kezdve onnan hogy lent természetettünk és a szövéshez előkészítettük. Apám 30 évig az ipartestület elnöke volt, sok szép szedett mintás és feliratos abroszt szőtt anyám a testület összejöveteleihez. Nagy kedvem tellett színes minták kitalálásában is. Később ennek nagy hasznát vettem a nyolcvanas években, a férjemmel Hollókőn külföldi csoportokat tanítottunk szőni, 16 db. régi szövőszéken, amelyet a férjem hozott működésképes állapotba. Ebben az időben magamnak is szőttem, amiből kiállításom is volt Szentendrén.

Tanáraim rajzórán mindig megdicsértek. Óvodás majd iskolás lányaimmal sokat rajzoltunk, festettünk együtt. 1960-ban mint előttünk annyian mások, mi is eltéptük gyökereinket, és Budapestre költöztünk. Szaknővédképzőt végeztem, de a rendelőintézeti munka mellett is mindig szakítottam időt a festésre. A lányaim közben elvégezték az Iparművészeti Főiskolát, sokszor kedvemet szegték a kritikájukkal. Nyugdíjas koromtól intenzívebben festek. A múltból és a jelenből is csak a "szépet" festem.

Nagy szerencsém volt hogy találkoztam Cséri Lajos szobrászművésszel, aki a Képzőművészeti Főiskola elvégzése után a Népművelődési Intézetben, majd a Művelődési Minisztériumban a képzőművészek ügyeivel foglalkozott, és még nyugdíjas korában is nagy lelkesedéssel törődött az alkotókkal, így az én munkáim zsűrizésével is. Az ösztönzésükért szereti az amatőr művészeket, mondta. Régen minden kiállítás előtt össze kellett válogatni az anyagot, lezsűriztetni, az árváltozás miatt esetleg újracsűriztetni. A zsűri a Népművelődési Intézet szervezésében működött, mely a rendszerváltozás idején megszűnt, már nem kötelező, azért nincs a többi kép lezsűrizve, A közölt árák csak jelzés értékűek, mivel 25 évvel előttek.

Több helyen volt kiállításom Endrődön, Szentendrén, Balatonkenesén, és legtöbbször Budapesten. A vendégkönyv bejegyzéseit nagy örömmel olvasgatom. Nem szívesen váltam meg a képeimtől, ezért ez csak néhányszor fordult elő.

Gyerekkorom emlékei velem élnek, elhoztam otthonról, képekben őriztem meg, a későbbi emlékeim is képpé váltak, régóta foglalkozok a gondolattal hogy visszaviszem, mert én is mindig hazavágyok.

90 db-ot válogattam össze, vannak még befejezetlenek, és a szobáim falain, amelyektől még nem tudtam megválni, de ennek egy részét is odaszánom.
Remélem örömük telik bennük.

Budapest, 2016. Június. 17.

Üdvözlettel:

Kiszelyné, dr. Kovács Viktória
.....

Kiszely Lajosné